

Апстракт: У циљу веће видљивости часописа и међународне промоције како самих публикација тако и аутора, већина часописа настоји да буде део домаћих и страних база података. Уз указивање на релевантност база података, њихове предности и недостатке, у раду ће бити истражена и компаративном методом анализирана заступљеност књижевне периодике у базама и листама часописа као што су: DOAJ, ERIN PLUS, Web of Science, SCOPUS, EBSCO, CEEOL, Slavic Humanity Index и Референтна листа славистичких часописа Међународног комитета слависта. Циљ истраживања је да се сачини слика која обједињује реферисане наслове серијских публикација из књижевне продукције. Уз то биће приказана транспарентност критеријума индексирања и њихова интеграција са дигиталним репозиторијумима.

Кључне речи: часописи, књижевност, базе података, DOAJ, ERIN PLUS, Web of Science, EBSCO, CEEOL, Slavic Humanity Index, индексирање

Часописи су се међу првима појавили као основни комуникациони медиј за размену информација у научним круговима.² Од шездесетих година прошлог века серијске публикације постају доступне и чине основу библиографских база података, након двехиљадите нагло се повећава дисеминација информација из часописа (Брукс 2003: 177), а последњих година у академској заједници све већи значај придаје се овој врсти публикација. Овоме је посебно допринео *Правилник о њојстиуку и начину вредновања и квантијитивном исказивање научних резултија* (Сл. Гласник РС, 24/2016 и 21/2017). Доступност информација, већа транспарентност, промоција гласила и аутора, као и повезивање са другим ауторима и читаоцима намећу потребу да часописи буду део како домаћих, тако и међународних база података. У зависности од тога којим подацима располажу, базе података могу се поделити у различите групе (разврставање према групама и мањим целинама у оквиру њих могуће је према географској припадности, језику, типу документа, научној области...). Библиографске базе података, надилазећи етноцентричне оквире, пратећи потребе корисника, унапређују се и развијају. Индексне

1 Рад је настао у оквиру пројекта бр. 178029 Министарства просвете, науке и технолошког развоја *Књиженство, теорија и историја женске књижевности на српском језику до 1915. године*.

2 Првим научним часописом и уједно гласилом са најдужом традицијом сматра се *Philosophical Transactions of the Royal Society*, објављен марта 1776. године у Енглеској.

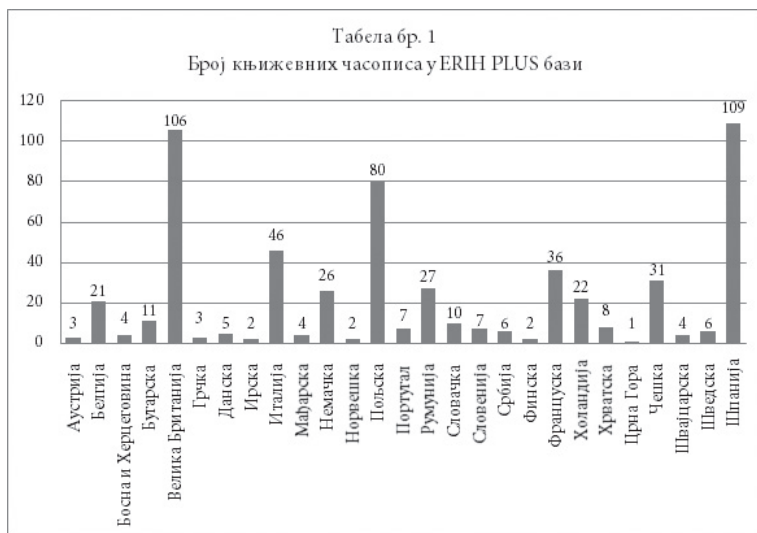
базе садрже основне библиографске метаподатке који једнозначно идентификују рад (име и презиме аутора, афилијација, наслов рада, назив основне публикације у којој је рад објављен, сажетак, језик и врста, односно тип рада). Уколико уз ово обухватају и библиографске податке о коришћеној литератури, прерастају у цитатне базе. Данас су посебно вредноване базе отвореног типа, које омогућавају приступ информацијама у пуном дигиталном облику.

У намери да се провери у којим базама и у којој мери су заступљене серијске публикације из књижевности издате у Србији, током 2017. и првој половини 2018. године спроведено је истраживање које је обухватило анализу најрелевантнијих база података:

- Directory of Open Access Journals – DOAJ (www.doaj.org/)
- European Reference Index for the Humanities and Social Sciences – ERIH PLUS (<https://dbh.nsd.uib.no/publiseringskanaler/erihplus/>)
- Web of Science – WoS (<https://clarivate.com/products/web-of-science/>): Arts and Humanities Citation Index – АНЦИ (подгрупа књижевност, <http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jloptions.cgi?PC=H>) и Emerging Sources Citation Index – ESCI (подгрупа књижевност, <http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jloptions.cgi?PC=EX>)
- SCOPUS (www.scopus.com)
- EBSCO (www.ebsco.com)
- Central and Eastern European Online Library – CEEOL (www.cceol.com)
- Slavic Humanity Index (<https://slavus.ca/>)
- Референтна листа славистичких часописа Међународног комитета слависта – МКС (<http://mks2018.fil.bg.ac.rs/referentna-lista-slavistickih-casopisa-pri-mks-u-referentn%D1%8B%D0%B9-perecen%D1%8C-slavisticskih-zurnalov-pri-mks/>)

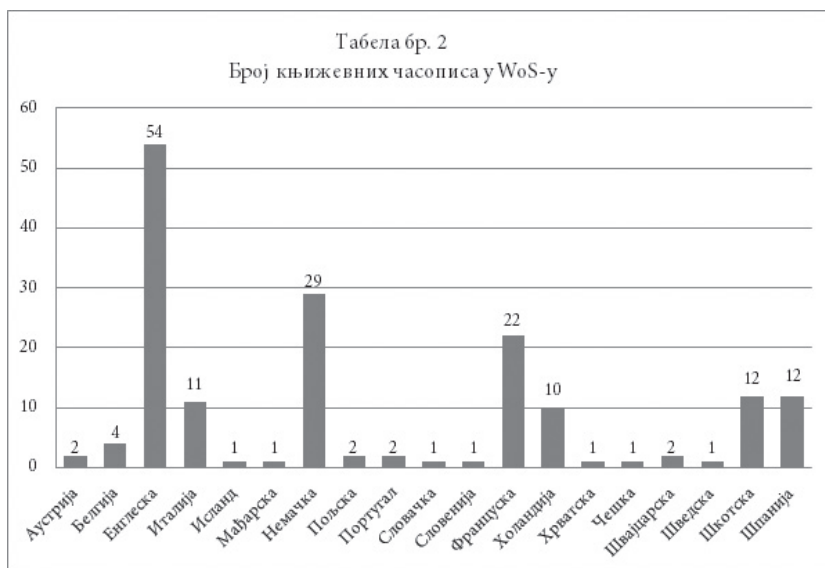
Директоријум часописа отвореног приступа (Directory of Open Access Journals) – DOAJ од почетних 300 часописа развио се у сервис који пружа приступ преко 9.000 часописа из 128 земаља, преко два милиона чланака од којих близу 6.500 обезбеђују метаподатке уз претрагу по различитим параметрима. Анализа овог директоријума показује да је највише часописа у слободном приступу из Бразила, Велике Британије и Сједињених Америчких Држава (<https://librarypublishing.org/oa-journal-publishing-doaj-indexing-and-best-practice>), између осталих и српски часописи из области књижевности доступни су у пуном облику са метаподацима текстова. У овој бази од 323 наслова који чине област језик и књижевност само један је из Србије – *Facta Universitatis Series: Linguistics and Literature* (од 2010). За

часопис је наглашено да радови пролазе кроз двоструку анонимну рецензију која подразумева да идентитет рецензента остаје непознат ауторима пре, током и након поступка рецензије и истовремено идентитет аутора непознат је рецензентима до окончања поступка.



ERIH листа (European Reference Index for the Humanities and Social Sciences) најпре је замишљена као цитатна база. Међутим, како то није постала у пуном облику, има много противника који умањују њен значај упркос покушају да се унапреди стварањем ERIH PLUS листе. Они који је оспоравају као библиографску базу називају је регистром, уз образложење да не постоји одговарајућа провера квалитета часописа приликом пријема на индексирање (<https://www.ceon.rs/ops/16031.pdf>). Цеон као ману ERIH листе истиче да се у њој налази „чак 29 српских часописа, више него у WoS-у из свих области науке заједно и обилато више него у било којој другој глобалној дисциплинарној научној бази“ као и „да се допунских 150 ERIH часописа издаје у земљама бивше Југославије, од којих већина прихвата радове писане на српском језику“ (<https://www.ceon.rs/ops/16031.pdf>), а тиме се не доприноси утицају на међународном плану. Ипак, да је ситуација много неповољнија када је реч о књижевним часописима потврђује чињеница да се међу 934 часописа на ERIH PLUS листи налази само шест из Србије, доступних у пуном облику: *Зборник Мајице српске за књижевност и језик*, *Зборник Мајице српске за славистику*, *Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини*, *Књижевна историја*, *Наслеђе* и *Славистика*. За укључивање у ову базу, уз подразумевани међународни број за серијске публикације (ISSN за штампани и EISSN за електронски облик), неопходно је да часопис излази најмање две

године и да има експлицитан опис поступка рецензирања што не-сумњиво доприноси квалитету радова.



Објављени радови у релевантним часописима из књижевности део су академског доприноса, али често остају у националним оквирима. Не треба пренебрегнути чињеницу да управо због често уско националне тематике и објављивања претежно на српском језику није лако укључити их у међународне базе података. Ово је проблем са којим се сусрећу и други аутори, научници и издавачи, посебно из земаља у окружењу, односно у земљама које нису са енглеског говорног подручја. У прилог овој тврдњи иду и честе критике упућене WoS-у (Web of Science) да фаворизује енглески језик, односно западноевропске и северноамеричке часописе и ауторе. Наклоњеност енглеском језику упадљиво расте осамдесетих година, врхунац достиже када база прелази у надлежност Томсон Ројтерса (Thomson Reuters). У другој половини двехиљадите, са развојем конкурентних база као и под притиском научника, WoS почиње да индексира велики број часописа из Југоисточне Европе – Турске, Румуније и Хрватске (Петровић, Јаћимовић 2015: 15). Упркос томе и даље „амерички часописи на тој номинално европској листи учествују са великих 14,8, а заједно са британским 30,8 посто наслова“ (www.ceon.rs/ops/16031.pdf). Уколико анализирамо само област књижевност, у цитатном индексу АНЦИ (Arts and Humanities Citation Index)³, тај јаз је још драстичнији. У 2017. години међу 366 часописа из књижев-

³ АНЦИ (Arts and Humanities Citation Index) је уз SCIexpanded (Science Citation Index Expanded) и SSCI (Social Science Citation Index) део цитатног индекса WoS-a.

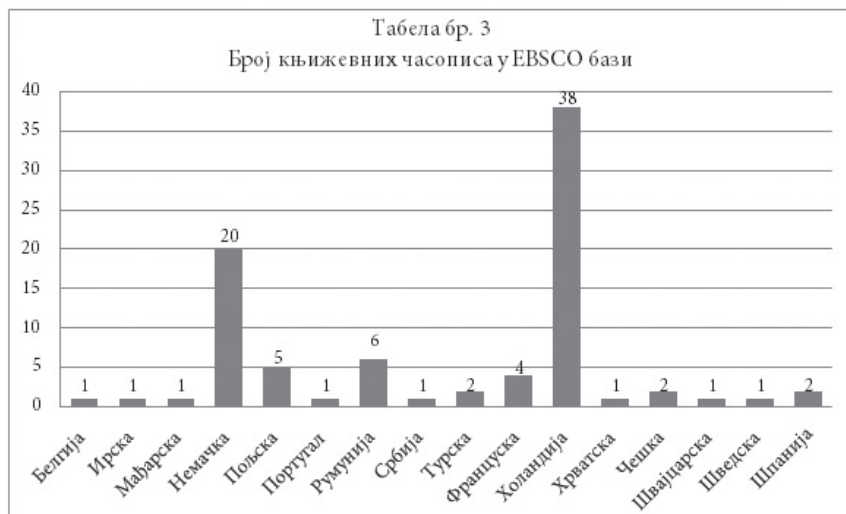
ности и сродних дисциплина реферисано је чак 154 из Сједињених Америчких држава, а када се томе додају наслови из Велике Британије (54 из Енглеске и 12 из Шкотске), увиђа се доминантност америчких књижевних гласила и енглеског језика. Не само да нема домаће књижевне периодике већ је приметна и слаба заступљеност других земаља региона – или нису укључене или имају мали број наслова (у табели 2 приказани су књижевни часописи објављени у Европи реферисани у WoS-у). Из земаља у окружењу само су Хрватска и Словенија присутне са по једним књижевним часописом – *Književna smotra*, односно *Primerjalna književnost*.

Услед великог броја часописа који настоје да буду део ове базе, Web of Science је од 2015. године увео могућност преевалуације кроз базу ESCI (Emerging Sources Citation Index) на којој се налази само часопис *Наслеђе*.⁴ Слична ситуација је и у бази SCOPUS, која индексира „више од 15.000 рецензираних часописа из природних, техничких, медицинских и друштвених наука“ (kobson.nb.rs/сервиси/индексне_базе/scopus.626.html), од којих је 77 из Србије, највише из медицине, али ни један из књижевности од чак 790 колико се из ове области реферише. Упркос критикама, WoS је цитатна база са најдужом традицијом, уз SCOPUS, има највећи значај за евалуацију. Ово је прва база података светског ранга која је указала на значај цитираности, омогућавајући претрагу према том параметру који и представља кључан критеријум за вредновање научног доприноса због чега јој је Министарство просвете, науке и технолошког развоја доделило статус преференцијалне листе.

EBSCO сервис окупља велики број биографских база података које је могуће обједињено претраживати захваљујући агрегаторима који „реферишу серијске публикације више издавача укључујући и часописе мањих издавача који иначе не би били претраживи“. Иако је реч о највећој мултидисциплинарној бази – обухвата преко 4.600 часописа од којих је око 3.900 рецензираних, што је у поређењу са конкурентним агенцијама чини најбројнијом базом рецензиране периодике, а за хиљаду часописа могуће је претраживање и цитиране литературе, чак 794 је из књижевности – од домаћих гласила из ове области реферишу се само *Књиженство*. Већина гласила издата је у Сједињеним Америчким Државама (468) и Великој Британији (144). Затупљеност европских књижевних часописа у EBSCO бази представљена је у табели бр. 3, а ради прегледности изостављена је Велика Британија..

Као одговор на базе које су више окренуте часописима на енглеском језику, развијају се базе података за издања објављена у Централној, Источној и Југоисточној Европи попут CEEOL-а (Central and Eastern European Online Library) и Slavic Humanity Index. CEEOL

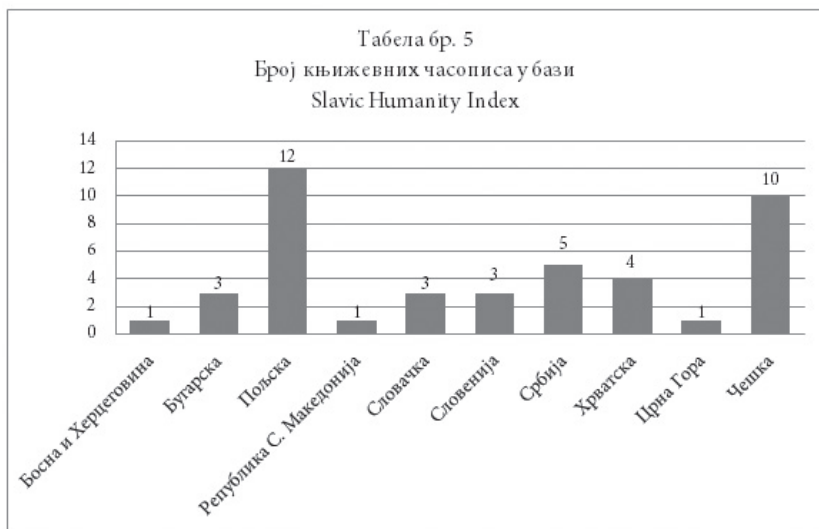
4 У бази се води под називом *Naslede*.



као водећи провајдер е-часописа и е-књига у области хуманистичких и друштвених наука из Централне и Источне Европе обухвата чак 119 серијских публикација из Србије, од којих су осам у категорији књижевност, језик и литерарни текстови са статусом активан, односно индексираних за 2018. годину: *Facta Universitatis – Series, Linguistics and Literature*, *Beoiberistica*, *Поља*, *Зборник за језике и књижевности Филозофској факултету у Новом Саду*, *Зборник Мајнице српске за књижевности и језик*, *Књижевна историја*, *Књиженство и Лијар – часопис за књижевности, језик, уметности и културу*. Укључивање у ову базу уједно је и могућност да публикације, у сарадњи издавача са СЕЕОЛ-ом, буду представљене на годишњем Сајму књига у Франкфурту, где се налази седиште ове базе.



Slavic Humanity Index је свеобухватна база података која омогућава приступ 261 научном часопису из различитих дисциплина, укључујући: књижевност, језик, лингвистику, филозофију, историју, етнологију, позориште и филм, културу, пограничне и регионалне студије, објављеним у Белорусији, Босни и Херцеговини, Бугарској, Пољској, Републици Северној Македонији, Русији, Словачкој, Словенији, Србији, Украјини, Хрватској, Црној Гори и Чешкој. Иако се база развија у Чешкој, према укупном броју заступљених серијских публикација на првом месту је Украјина. Када је реч о европској књижевној периодици најбројнији су наслови из Пољске (табела бр. 5), из наше земље, од седам часописа, овој категорији припада пет гласила: *Зборник Мајице српске за књижевност и језик*, *Зборник Мајице српске за славистику*, *Књижевна историја*, *Књижевност* (индексан само за период 2009–2014) и *Славистика*. За СЕЕОЛ и Slavic Humanity Index карактеристично је да прате издавачку продукцију и сами контактирају издаваче и уреднике чије часописе желе да укључе. Од научних гласила очекује се да самостално похрањују метаподатке у складу са задатим упутствима.



У циљу повезивања словенских земаља, као и несловенских земаља у којима се изучава славистика, а на основу предлога које су дали славистички национални комитети, формирана је листа периодичних публикација Међународног комитета слависта (МКС), у којој су часописи према значају разврстани у три категорије. У првој категорији (<http://mks2018.fil.bg.ac.rs/>), коју чини 50 најутицајнијих славистичких часописа, налазе се *Зборник Мајице српске за књижевност и језик*, *Књижевна историја* и *Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор*.

Са развојем савремене информационе технологије многе информације су брзо и лако доступне, али с друге стране долази до губљења података. Из овог разлога је Вотерс (Peter Waters) назвао XX век „црном рупом информација“, мислећи при томе првенствено на податке који су уништени или недоступни услед застареле програмске опреме (Костов 2010: 434), али томе доприноси и промена интернет адреса. Зато је препорука, а у појединим базама и услов, да часописи односно чланци буду укључени у међународни систем унакрсног реферисања (CrossRef) и имају дигитални идентификатор објекта (Digital Object Identifier) – DOI број. У Србији од 2005. Министарство просвете, науке и технолошког развоја започело је финансирање доделе DOI бројева које обавља Народна библиотека Србије. Иако се повећао број обухваћених часописа, многе публикације остале су ускраћене за израду метаподатака, односно без јединствене алфанумеричке ознаке. Филолошки факултет Универзитета у Београду као издавач четрнаест наслова часописа, али и других публикација, започео је примену стандарда ISO 26324:2012(en), којим „обезбеђује инфраструктуру за непрекидну, јединствену идентификацију објеката било ког типа“ (<http://doi.fil.bg.ac.rs/>). На овај начин Филолошки факултет омогућава издавачима да добију DOI број и тиме побољшају приступ својим гласилима, јер управо DOI пружа могућност да се од библиографског описа референце дође до пуног текста, односно омогућава крајњем кориснику да истовремено прочита радове и цитиране публикације у сваком чланку.

Први корак ка индексирању часописа подразумева дефинисању уређивачку политику, поштовање основних публицистичких стандарда и достављање библиографских података који једнозначно идентификују рад: ISSN и/или EISSN (за часописе који излазе само у електронском облику), наслов рада, име и презиме аутора, датум објављивања, годиште, годину, укупан број страна, почетну и завршну страницу, DOI број, текст у PDF облику, односно линк који води до часописа и рада. Поједине базе (попут CEEOL-а) траже сажетак на страном језику, кључне речи и типологију документа, док се за ауторе радова наводе основни подаци – имејл адреса, афилијација, година рођења и на тај начин постају део јединствене базе истраживача. У базама података публикације пролазе анализу садржаја, врши се провера да није реч о плагијату и да нема *манипулативној цитирања*. Поштовањем критеријума индексирања и достављањем метаподатака могућа је претрага база података које на упит нуде референце са комплетним текстом или сажетком, у случају ограничене доступности.

Поред поменутих потешкоћа које се тичу теме, језика и писма, препрека за индексирање у појединим базама су и ћириличке референце. Наиме, Web of Science и SCOPUS нуде латиничке референце као услов за индексирање. Упркос чињеници да је више реч о технич-

ком проблему а не стандардима, како сами истичу, таква је политика компаније и неће је мењати, јер би прихватање ћирилице значило да морају да реше потешкоће и са другим писмима (попут кинеског, јапанског, хебрејског...), што не би било тако једноставно. Поједине редакције часописа прибегавају компромисном решењу – у фуснотама се подаци наводе језиком и писмом публикације, док се у литератури све јединице наводе на латиници (не преводе се) уз напомену на *ћирилицу* за ћириличка издања, иако се то противи давно утемељеним и прихваћеним међународним библиографским стандардима.

Доступност информација у отвореном приступу данас је императив и многе базе подстичу транспарентност како би научни рад бесплатно и непрекидно био доступан крајњим корисницима. Из тог разлога неопходно је да објављени текстови буду на веб страницама часописа. Такође, ауторима је често дозвољено, углавном пола године након објављивања у часопису, да објављену верзију рукописа у PDF формату депонују у институционални репозиторијум и/или некомерцијалне базе података, као и да га објаве на личним веб-страницама, на друштвеним мрежама за научнике или на сајту институције у којој су запослени, с тим да је неопходно навести издавача као носиоца ауторских права и комплетне библиографске податке. Предуслов за категоризовање од стране Министарства је да се научни часописи депонују у институционалним репозиторијумима одмах након објављивања, што је показатељ редовности публикација. Евиденцију о достављеним бројевима часописа води Народна библиотека Србије, а циљ полагања свезака је „трајно чување и употреба у оквиру програма Министарства о праћењу, вредновању и промовисању домаћих научних часописа“ (<http://repositorijum.nb.rs/>).

Уређивање часописа, начин обликовања и достављања научних и стручних прилога треба да задовољи стандардизоване струковне посебности усклађене са узусима *Акџа о уређивачкој полицици* (<http://www.mpn.gov.rs/casopisi/>) и међународним публицистичким правилима. За све индексирани књижевни часописе заједничко је да имају јасну визију уређивачке политике, представљају својеврсну антологију књижевних дешавања, осликавајући време у коме делују. Поједина гласила су, најчешће услед финансијских потешкоћа, мењала периодичност у излажењу, али су успела да одрже континуитет и квалитет и постану део база података. Истраживање показује да је у поређењу са земљама које су са енглеског говорног подручја генерално слаба присутност књижевних часописа. Уколико анализирамо домаћу књижевну продукцију на међународном плану, часописи су реферисани у мање ригорозним базама и листама – у СЕЕОЛ бази је Србија на другом месту, на ЕРИН PLUS листи је испред Аустрије, Данске, Мађарске... Међутим, приметно је одсуство у престижним листама попут WoS-a SCOPUS-a. Чак и ако посматрамо шире – проценат заступљености наших гласила из друштвених

и хуманистичких наука у односу на друге истраживачке области је низак. Према стручним областима највише је индексирано часописа из природних наука, а најмање из друштвених и хуманистичких, односно из књижевности. Упркос чињеници да многи књижевни часописи по квалитету радова заслужују да буду део међународних база података, спроведена анализа показује да се у базама појављује мали број часописа, углавном је реч о истим насловима реферисаним у више база (табела бр. 6). Иако је у *Стратегији научној и технолошкој развоја Републике Србије за период од 2010. до 2015. године* наглашено да „друштвене науке и хуманистика играју вишеструку улогу у развоју привреде, друштва и државе“ и да у овим областима „постоји заостајање како у односу на остале научне области у Републици Србији, тако и у окружењу“ (<http://www.herdata.org/public/RSSR-Scientific-and-technological-development-strategy.doc>), према актуелној анализи чини се да се нема значајнијег помака и да је посебно часописима из књижевности неопходна већа афирмација.

Табела бр. 6 : Књижевни часописи издати у Србији реферисани у анализираним базама података и листама часописа

Назив часописа ISSN/EISSN	Издавач	Базе података у којима се часопис реферисе
<i>Зборник за језике и књижевности Филозофског факултета у Новом Саду</i> ISSN 2217-7221; EISSN 2217-8546	Филозофски факултет, Нови Сад	CEEOL
<i>Зборник Матице српске за књижевности и језик</i> ISSN 0543-1220	Матица српска, Нови Сад	ERIH PLUS Slavic Humanity Index CEEOL MKC
<i>Зборник Матице српске за славистику</i> ISSN 0352-5007	Матица српска, Нови Сад	ERIH PLUS CEEOL
<i>Зборник радова Филозофског факултета Универзитета у Приштини</i> ISSN 0354-3293, EISSN 2217-8082	Филозофски факултет, Косовска Митровица	ERIH PLUS
<i>Књижевна историја</i> ISSN 0350-6428	Институт за књижевност и уметност, Београд	ERIH PLUS Slavic Humanity Index CEEOL MKC
<i>Књижевности</i> ISSN 0023-2408	Просвета, Београд	Slavic Humanity Index

<i>Књиженство</i> EISSN 2217-7809	Филолошки факултет, Београд	EBSCO CEEOL
<i>Лийар – часопис за књижевност, језик, уметност и културу</i> ISSN 1450-8338	Универзитет у Крагујевцу	CEEOL
<i>Наслеђе</i> ISSN 1820-1768	Филолошко- уметнички факултет, Крагујевац	ERIH PLUS ESCI
<i>Поља</i> ISSN 0032-3578	Прогрес, Нови Сад	CEEOL
<i>Прилози за књижевност, језик, историју и фолклор</i> ISSN 2406-0798	Филолошки факултет, Београд	MKC
<i>Славистика</i> ISSN 1450-5061	Славистичко друштво Србије, Београд	ERIH PLUS Slavic Humanity Index
<i>Facta Universitatis – Series, Linguistics and Literature</i> ISSN 0354-4702	Универзитет у Нишу	DOAJ CEEOL

Недовољна заступљеност у светски признатим базама, а самим тим и неповољан положај истраживача, научних радника и посленика у овој делатности, донекле је ублажена категоризацијом Министарства просвете, науке и технолошког развоја са предлогом Матичних научних одбора (<http://www.mpn.gov.rs/casopisi/>) – највише је категоризованих гласила из хуманистичких наука, односно из групе српски језик и књижевност. Према категоризацији за 2018. обухвата 71 наслов, два више у односу на 2017. годину (седам часописа међународног значаја верификованог посебном одлуком – М24, 16 водећих часописа националног значаја – М51, 24 наслова националног значаја, 22 из категорије научних часописа – М53 и два домаћа новопокренута часописа – М54).

CEEOL је база са највише индексираних српских књижевних гласила, међутим, базе не треба вредновати према бројности наслова, већ према квалитету. Поред анализе заступљених публикација неопходно је сагледати и утицај који ови часописи имају како би се употпунила слика о квалитету научне продукције. Иако одређивање утицаја на основу импакт фактора представља наметнуту норму унутар академске заједнице, а многи сматрају и да се тиме омета напредак отвореног приступа, то је прихваћен показатељ квалитета.

Научни часописи су и даље најквалитетнији и најсигурнији начин за размену информација и сазнања. Упркос мањкавостима –

да немају довољно евалуативни карактер попут ERIH листе или да фаворизују енглески језик попут WoS-а и SCOPUS-а, заједничко за све базе података је да доприносе већој видљивости и доступности часописа на глобалном нивоу, док транспарентност параметара индексирања омогућава напредну претрагу, чиме се обезбеђује боље прихватање радова и већа цитираност. Реферисањем у базама података истовремено се поштује давно утемељен библиотечки принцип *ушићедитије време кориснику* и омогућава да „дигитално обличје научног прилога буде привлачно по форми, одговарајуће задатку који се пред њега поставља, употребљиво за све истраживаче и у тзв. *виртуелном свешћу оранизовања знања*“ (Вранеш 2015: 241).

ИЗВОРИ

- Министарство просвете, науке и технолошког развоја: Категоризација часописа <<http://www.mpn.gov.rs/casopisi/>>
- Референтна листа славистичких часописа Међународног комитета слависта – МКС <<http://mks2018.fil.bg.ac.rs/referentna-lista-slavistickih-casopisa-pri-mks-u-referentn%D1%8B%D0%B9-perecen%D1%8C-slavisticskih-zurnalov-pri-mks/>>
- Стратегија научног и технолошког развоја Републике Србије за период од 2010. до 2015. године <http://www.herdata.org/public/RSSR-Scientific-and-technological-development-strategy.doc>
- Arts and Humanities Citation Index – АНЦИ <<http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jloptions.cgi?PC=H>>
- Central and Eastern European Online Library – CEEOL www.ceeol.com
- Digitalni repozitorijum Narodne biblioteke Srbije <<http://repozitorijum.nb.rs/>>
- Directory of Open Access Journals – DOAJ www.doaj.org/
- EBSCO www.ebsco.com
- Emerging Sources Citation Index – ESCI <<http://mjl.clarivate.com/cgi-bin/jrnlst/jloptions.cgi?PC=EX>>
- European Reference Index for the Humanities and Social Sciences – ERIH <<https://dbh.nsd.uib.no/publiseringskanaler/erihplus/>>
- OA Journal Publishing: DOAJ Indexing and Best Practice <<https://librarypublishing.org/oa-journal-publishing-doaj-indexing-and-best-practice>>
- Repozitorijum digitalnih identifikatora objekata (DOI) Filološki fakultet Univerziteta u Beogradu <<http://doi.fil.bg.ac.rs/>>
- SCOPUS www.scopus.com
- Slavic Humanity Index <<https://slavus.ca/>>
- Upotreba preferencijalnih lista u sistemu vrednovanja naučnih časopisa www.ceon.rs/ops/16031.pdf
- Web of Science – WoS <<https://clarivate.com/products/web-of-science/>>

ЛИТЕРАТУРА

- Брукс, Сем. „Извори информација у доступним базама података.” *Инфошкола* 4. 2 (2003): 177–188.
- Вранеш, Александра. „Дигитална хуманистика”. *ЛИК : часопис за ли-тературу и културу* 1. 1 (2015): 221–251.
- Костов, Цвета. „Електронски документи у јавним библиотекама”. *Култура* 129 (2010): 433–447.
- Петровић, Ружица, Јахимовић, Јелена. „Web of Science као извор података о вредновању научноистраживачких резултата”. *Библиошкар* 57. 1-2 (2015):9–21.
- „Правилник о поступку и начину вредновања и квантитативном исказивање научних резултата”. *Сл. гласник РС* 24/2016 и 21/2017.

Dragana Grujić

Literary Journals in Databases

Summary

In order to increase the visibility of journals and to promote publications and authors internationally, most journals seek to be part of domestic and foreign databases. Along with pointing out the relevance of databases, their advantages and disadvantages, the paper will investigate and perform a comparative analysis of the representation of literary periodicals in databases and lists of journals such as: DOAJ, ERIH PLUS, Web of Science, SCOPUS, EBSCO, CEEOL, Slavic Humanity Index and Reference list of Slavic journals of the International Committee of Slavists. The aim of the research is to present a picture that integrates the indexed titles of serial publications from literary production. In addition, the transparency of indexing criteria and their integration with digital repositories will be demonstrated.

Keywords: journals, literature, databases, DOAJ, ERIH PLUS, Web of Science, EBSCO, CEEOL, Slavic Humanity Index, indexing